

מסכת שביעית

פרק א' משנה ד'

הַיְהוּ אֶחָד עֹשֶׂה כְּכֹר קְבִּלה וְשָׁנִים אֵין עֹשֶׂין, אוֹ שָׁנִים עֹשֶׂין
וְאֶחָד אֵינוֹ עֹשֶׂה, אֵין חֹרֶשׁ לְהֵם אֶלָּא לְצַרְכוֹן, עַד שִׁיאָה
מִשְׁלִישָׁה וְעַד תְּשֵׁעה. קְיוּ עֲשָׂרָה, מֵעֲשָׂרָה וְלִמְעָלָה, בֵּין עֹשֶׂין
בֵּין שָׁאֵינוֹ עֹשֶׂין, חֹרֶשׁ כָּל בֵּית סָאָה בְּשִׁבְילָוּן. שָׁגָגָא מָר
(שָׁמוֹת לְד') בְּחַרִישׁ וּבְקָצֵיר הַשְׁבָּת, אֵין צָרִיךְ לְוֹמֶר חַרִישׁ
וּקָצֵיר שֶׁל שְׁבִיעִית, אֶלָּא חַרִישׁ שֶׁל עָרֵב שְׁבִיעִית שֶׁהֵוָה נְכָנָס
בְּשְׁבִיעִית, וּקָצֵיר שֶׁל שְׁבִיעִית שֶׁהֵוָה יוֹצֵא לְמֹצְאָיִ שְׁבִיעִית.
רַבִּי יְשָׁמְעָל אֹמֵר, מָה חַרִישׁ רִשׁוֹת, אָף קָצֵיר רִשׁוֹת, יָצָא

קָצֵיר הַעֲמָר: